

négatif, la probabilité que la Cour de cassation belge annule l'arrêt de la cour d'appel de Bruxelles aurait été insignifiante, il ne saurait être reproché à la Belgique d'avoir décidé de suivre ledit avis négatif et, partant, de ne pas avoir formé un pourvoi en cassation.

Voy. aussi B. MAES, « Verantwoording en nut van de verplichte tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie voor het instellen van cassatieberoepen », *R.A.B.G.*, 2015/6, pp. 406 et s.

S. T. et O. V.B.

2. BANKRECHT EN FINANCIËEL RECHT / DROIT BANCAIRE ET FINANCIER

*Olivier Claeys & Régine Feltkamp*²

Wetgeving/Législation

Verkoop op afstand van financiële diensten: EBA adviseert aanvullende regels op te nemen inzake informatieverstrekking in het licht van de digitalisering

BANK- EN KREDIETWEZEN

Bankverrichtingen – Algemeen – Informatieverstrekking
BANQUE ET CRÉDIT

Opérations bancaires – Généralités – Communication d'informations

Momenteel is de richtlijn nr. 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2002 betreffende de verkoop op afstand van financiële diensten aan consumenten en tot wijziging van de richtlijnen nrs. 90/619/EEG, 97/7/EG en 98/27/EG van de Raad (hierna de richtlijn verkoop van financiële diensten op afstand) onderworpen aan een evaluatie door de Europese Commissie.

In dit kader publiceerde de Europese Bankautoriteit (hierna EBA) op 23 oktober 2019 een advies met betrekking tot de richtlijn nr. 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2002 betreffende de verkoop op afstand van financiële diensten aan consumenten en tot wijziging van de richtlijnen nrs. 90/619/EEG, 97/7/EG en 98/27/EG van de Raad (hierna de richtlijn verkoop van financiële diensten op afstand).

Hoewel er in de richtlijn verkoop van financiële diensten op afstand reeds belangrijke informatieverplichtingen zijn opgenomen, die onder meer hebben bijgedragen tot een hoog beschermingsniveau voor consumenten, noopt het toenemende gebruik van digitale marketingkanalen

– zoals het Internet of mobiele apparaten – voor het aanbieden van financiële diensten volgens de EBA tot bijkomende maatregelen op het vlak informatieverstrekking, o.a. als gevolg van de snelheid waarmee consumenten worden aangemoedigd om een aankoopbeslissing te nemen.

In haar advies formuleert de EBA in de eerste plaats een aantal *algemene aanbevelingen*, die hun toepassing vinden op alle ter beschikking gestelde informatie. Deze aanbevelingen hebben onder meer betrekking op de reikwijdte en de consistentie van de openbaarmakingsregels (aanpassing aan het specifieke apparaat/kanaal, toetsing op overlappingsen en/of inconsistenties aan andere EU-richtlijnen en verordeningen zoals die betreffende betalingsdiensten, betaalrekeningen of hypothe-cair krediet), het tijdstip van de openbaarmaking, het weergaveformaat (aangepaste lettergrootte aan het apparaat), de verstrekking van de informatie (via een duurzaam medium, hyperlinks, scrollen) en de toegankelijkheid van de informatie (downloadbaarheid, het testen van de informatie met de doelmarkt, inzicht in het gedrag als een onderdeel van het product- of service ontwerpproces). Deze aspecten moeten worden bekeken naar gelang het specifieke product of de specifieke dienst, het digitale kanaal en het apparaat van de consument

De EBA formuleert daarnaast *specifieke aanbevelingen* die betrekking hebben op de specifieke stadia van de informatieverstrekking, waaronder reclame via digitale middelen, precontractuele informatie (duidelijke mededeling van informatie over vergoedingen, kosten en risico's), het herroepingsrecht (permanente mededeling in een specifieke ruimte op de hoofdpagina of in het hoofdmenu, geen omslachtiger proces dan het sluiten van een contract), klachtenbehandeling (de te ondernemen stappen permanent kenbaar maken in een specifieke ruimte op de hoofdpagina of in het hoofdmenu) en informatie na verkoop (het gebruik van passende communicatiemiddelen, de modaliteiten met betrekking tot het recht om over te stappen op niet-digitale dienstverlening).

Het is nu afwachten of de Europese Commissie op grond van haar evaluatie de richtlijn zal aanpassen en indien ja, in welke mate met het advies van de EBA rekening zal worden gehouden.

Naar een basisbankdienst voor ondernemingen?

BANK- EN KREDIETWEZEN

Betalingsdiensten – Basisbankdienst

BANQUE ET CRÉDIT

Services de paiement – Service bancaire de base

Naar het voorbeeld van de basisbankdienst voor consumenten, wordt met het wetsvoorstel van 15 oktober

² Advocaat te Brussel.

2019 houdende de invoering van bepalingen inzake de basisbankdienst voor ondernemingen in Boek VII van het Wetboek van economisch recht voorgesteld om ook ondernemingen de mogelijkheid aan te reiken om een rekening met betalingsdiensten, waarmee zij hun beroepsactiviteiten kunnen uitoefenen, te openen.

Het voorstel wordt gemotiveerd door twee vaststellingen.

Enerzijds, de vaststelling dat het kunnen beschikken over een bankrekening om hiermee betalingsverrichtingen te kunnen doen een noodzaak is voor een onderneming om deel te kunnen nemen aan het economisch rechtsverkeer en dat diverse bepalingen het hebben van of vermelden van een bankrekening verplichten (cf. o.a. art. 1 KB nr. 56 van 10 november 1967 tot bevordering van het gebruik van giraal geld; art. III.25 WER inzake de vermeldingen die moeten worden aangebracht op documenten uitgaande van de onderneming, art. III, § 1, 11° WER inzake op te nemen gegevens bij inschrijving in de KBO).

Anderzijds, de vaststelling dat sommige ondernemingen moeilijkheden ondervinden om een bankrekening te verkrijgen (o.a. de diamantsector, de horecasector en het tweede kansondernemerschap). Voor dergelijke ondernemingen is het tot op heden ten dage namelijk geen vanzelfsprekendheid om een bankrekening bij een kredietinstelling te openen. Om deze problematiek aan te pakken, voegt het wetsvoorstel in Boek VII, Titel 3, Hoofdstuk 8 van het Wetboek van Economisch Recht ("WER") een Afdeling 2, genaamd "Basisbankdienst voor ondernemingen" in. In Afdeling 2 wordt onder meer een nieuw artikel VII.59/4 ingevoegd, dat kredietinstellingen er in principe toe verplicht om een basisbankdienst aan te bieden aan ondernemingen, naar voorbeeld van wat reeds geldt voor consumenten.

Het voorgestelde recht op basisbankdienst zal enkel gelden voor een in België gevestigde onderneming. Het begrip onderneming wordt als dusdanig in de voorgestelde wettekst niet gedefinieerd, zodat de voorgestelde regeling is bedoeld voor ondernemingen in de formele zin van het woord (i.e. deze die zijn opgelijst in art. I.1, 1° WER).

De beperking tot ondernemingen met een Belgische vestiging, wordt gemotiveerd door de overweging dat de uitbreiding van het recht op basisbankdienst tot buitenlandse ondernemingen de naleving van de in de antiwitwaswet voorziene plichten van de kredietinstellingen bemoeilijkt, zo niet onmogelijk maakt.

Het voorgestelde nieuwe artikel VII.59/4, § 2 WER bepaalt dat de basisbankdienst voor ondernemingen enkel bestaat uit de betalingsdiensten als bedoeld in artikel I.9, 1°, c) WER, i.e. de uitvoering van betalingstransacties (zoals domiciliëringen, betalingen via betaalinstrumenten en overschrijvingen m.i.v. doorlopende betalingsopdrachten). Contanten storten of opne-

men wordt, anders dan voor de basisbankdienst voor consumenten, niet als onderdeel van de basisbankdienst gezien. Kredietopeningen zullen in dit kader niet mogen worden toegekend. Het wetsvoorstel voorziet wel in de mogelijkheid voor de Koning om de basisbankdienst voor ondernemingen uit te breiden met de mogelijkheid om contanten op een betaalrekening te plaatsen of op te nemen.

5. INTELLECTUELE EIGENDOM, RECHT EN TECHNOLOGIE / DROITS INTELLECTUELS, DROIT ET TECHNOLOGIE

Judith Bussé³ & Julie Kever⁴

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Justitie van de Europese Unie 12 september 2019

Cofemel – Sociedade de Vestuário SA/G-Star Raw CV

Zaak: C-683/17

AUTEURSRECHT EN NABURIGE RECHTEN

Auteursrecht – Beschermingsvoorwaarden auteursrecht – Modellen

DROITS D'AUTEUR ET DROITS VOISINS

Droit d'auteur – Conditions de la protection du droit d'auteur – Modèles

Op 12 september heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ) opnieuw een uitspraak gedaan over de interpretatie van het Europees auteursrecht. Met het *Cofemel*-arrest (C-683/17) harmoniseert het Hof van Justitie van de Europese Unie de vereisten voor auteursrechtelijke bescherming van gebruiksvoorwerpen, waarvoor ook modelrechtelijke bescherming (al dan niet geregistreerd) kan worden geregistreerd. Mits aan de hieronder uiteengezette voorwaarden wordt voldaan, bevestigt het *Cofemel*-besluit dat ook lichtarmaturen, kledingstukken, meubilair, motorvoertuigen, enz. in alle lidstaten van de Europese Unie auteursrechtelijke bescherming genieten.

De inwerkingtreding van de InfoSoc-richtlijn (nr. 2001/29/EC), een kleine 2 decennia geleden, lanceerde een geharmoniseerd kader voor auteursrechtelijke bescherming in de EU. Verscheidene arresten van het HvJ later, staat het intussen vast dat volgende twee voorwaarden vereist zijn voor het genieten van de bescherming onder de auteursrechtelijke mantel: (i) het werk moet een eigen intellectuele schepping van de auteur vormen (*Infopaq*, C-5/08) en (ii) de auteur moet zijn "persoonlijke

³. Advocaat te Brussel.

⁴. Avocate, Bruxelles.